

FCI – Standard nr 145 / 20. 09. 2002 / D

LEONBERGER

(LEONBERGER)

PÄRITOLU: Saksamaa

KEHTIVA ORIGINALSTANDARDI AVALDAMISE

AEG:

04. 01. 1996.

KASUTUS: Valve-, seltsi- ja perekoer.

FCI KLASSIFIKATSIOON:

Rühm 2

Pinšerid ja šnautserid, molossid ja šveitsi alpi karjakoerad

Alarühm 2.2

Molossid. Mäestikukoerad.

Töökasseteta.

LÜHIKENE AJALOOLINE ÜLEVAADE :

19. sajandi kolmekümnendate lõpul ja neljakümnendate alguses ristas Stuttgardi lähedase Leonbergi linnanõunik Heinrich Essig mustvalge emase newfoundlandi koera niinimetatud „Barry-isasega“ St.Bernhardi kloostrihospitsi kasvandusest. Hiljem lisandus ka pürenee mäestikukoera verd. Tulemuseks saadi väga suured koerad, peamiselt pika ja valge karvaga. Essig'i eesmärgiks oli saada lõvisarnaseid koeri. Lõvi on Leonbergi linna vapiloom.

Esimesed tõeliselt „Leonbergeriteks“ nimetatud koerad sündisid 1846. aastal. Nad ühendasid endas oma lähtetõugude silmatorkavaid omadusi.

Juba üsna lühikese aja jooksul müüdi palju selliseid koeri kui staatuse sümboleid Leonbergist välja üle kogu maailma. 19. sajandi lõpul peeti leonbergi koera Baden-Württembergi piirkonnas talupoja koerana. Tema valvsusest ja seltsivusest olid paljud vaimustatud.

Nii mõlema ilmasõja aegu kui ka sõjajärgsetel aastatel langes aretuskoerte arv dramaatiliselt. Tänapäeval on leonberger peamiselt perekoer, kes vastab meie modernse elu kõikidele nõudmistele.

ÜLDMULJE :

Algupärase eesmärgi kohaselt on leonbergi koer suur, tugev, lihaseline ja samas siiski elegantne koer. Temas on ühendatud harmooniline kehaehitus ja enesekindel rahulikkus läbipõimitult elava temperamendiga. Eriti võimsad ja jõulised on isased koerad.

OLULISED PROPORTSIOONID :

Turjakõrguse suhe kerepikkusesse on 9 : 10.

Rinna sügavus moodustab ligikaudu 50 % turjakõrgusest.

KÄITUMINE / ISELOOM :

Perekoerana on leonberger tänapäevastes olme- ja elamistingimustes meeldiv partner, keda võib ilma

raskusteta igale poole kaasa võtta ja kes paistab silma oma erilise lastesõbralikkusega. Ta ei ole salakaval ega agressiivne. Seltsikoerana on ta meeldiv, kuulekas ja kartmatu saatja igasugustes elusituatsioonides.

Nõutavate iseloomuomaduste hulka kuuluvad:

- enesekindlus ja sõltumatu rahulikkus,
- keskmine temperament (s.h ka mängulisus),
- distsipliinivalmidus,
- hea õppimis- ja tähelepanuvõime,
- mürataluvus.

PEA :

Pea on üldiselt laiusest sügavam ja pigem piklik kui tõmp; koonu ja kljuosa suhe on umbes 1 : 1. Nahk on kogu ulatuses liibuv, ilma laubavoltideta.

PEAPIIRKOND :

Kolju : Nii külgvaates kui ka eest vaadatult on veidi kumer, kere ja jäsemetega sobivalt jõuline, kuid mitte raske. Alaosast ei ole oluliselt laiem kui silmade kohalt.

Üleminek laubalt koonule : Selgelt märgatav, kuid mõõdukalt väljendunud.

NÄOPIIRKOND :

Ninapeegel : Must.

Koon : Pigem pikk, mitte aga teravnev; koonuselg on ühtlaselt lai, mitte nõgus, pigem veidi kumerduv (ramsesnina).

Mokad : Liibuvad, mustad, suletud suunurgaga.

Lõuad / Hambad : Tugevad lõuad perfektse, korrapärase ja täiskomplektse hammastikuga, kääritaoline hambumus, kusjuures ülemine hambarida ulatub vahetult üle alumise ja hambad väljuvad lõualuust otse; 42 hambaga vastavalt hambavalemile (M3 puudumist võib lubada);

otsehambumus on lubatud; alalõuas ei tohi olla kihvade kohal kokknõordumist.

Põsed : Vaid vähesel määral väljendunud.

Silmad : Helepruunist kuni võimalikult tumeda pruunini, keskmise suurusega, ovaalsed, mitte sügaval asetsevad ega ka väljapungituvad; silmalaud on liibuvad, sidekest ei tohi olla nähtav; nähtav osa silmavalgest ei tohi olla punetav.

Kõrvad : Kõrgele kinnitunud ja mitte liiga taga asetsevad, rippuvad, keskmise suurusega, liibuvad, lihavad.

KAEL :

Kerge kaarega ilma märgatava üleminekuta turjaks muutuv; pigem veidi pikem kui tõnts; ilma lahtise kaelanahata või kurgulotita.

KERE :

Turi : Silmatorkav, eriti isastel.

Selg : Tugev, sirge, lai.

Nimme (lanne) : Lai, tugev, hästi lihaseline.

Laudjas : Lai, suhteliselt pikk, kergelt ümar, sujuvalt sabaüveks üleminev, mingil juhul mitte tagakõrge.

Rindkere : Lai, sügav, vähemalt kuni küünarnukkideni ulatuv, mitte liiga tünnikujuline, pigem ovaalne.

Alajoon ja kõht : Vaid veidi üles tõmmatud.

SABA :

Väga rikkaliku karvaga, seismisel sirgelt rippuv, ka liikumisel vaid veidi kaarduv ning võimalikult mitte üle seljajoone pikenduse tõusev.

JÄSEMED

Väga tugevad, eriti isastel.

ESIJÄSEMED :

Esijalad on sirged, paralleelsed ja mitte liiga kitsa seisuga.

Õlad/küünarvarred : Pikad, kaldus asetusega, omavahel mitte liiga nüri nurga all, hästi lihaselised.

Küünarnukid : Liibuvad.

Kämblad : Tugevad, kindlad, eestvaates sirged; külgvaates peaaegu püstise asetusega.

Esikäpad : Otsese asetusega (mitte sisse- ega väljpööratud), ümarad, suletud; varbad on hästi kumerad; padjandid on mustad.

TAGAJÄSEMED :

Tagantvaates on tagajalgade seis mitte liiga kitsas, paralleelne; kannaliigesed ja käpad ei ole sisse- ega väljpööratud.

Tuharad : Kaldus asetusega.

Reied : Üsna pikad. Kaldus asetusega, tugevate lihastega. Reie ja sääre vahel moodustub selgelt märgatav nurk.

Kannaliigesed : Tugevad, selge nurgaga sääre ja põia vahel.

Tagakäpad : Otsese asetusega, vaid veidi piklikud; varbad on kumerad; padjandid on mustad.

LIIKUMINE :

Mahukas, sujuv liikumine iga liikumisviisi juures; ulatuslik esisamm ja tugev tagatõuge; jalad liiguvad nii sammul kui traavil nii eest- kui tagantvaates sirgjooneliselt.

KARVKATE

KARV :

Keskmise pehmusega kuni karm, rikkaliku pikkusega, liibuv, ilma lahknevuseta seljal; vaatamata heale alusvillale on kehaehitus ja –kuju igalt poolt hästi märgatav; sile, kerge lainelisus on veel lubatud; kaelal ja rinnal – eriti isastel – moodustub lakk; märgatav narmastus esijalgadel, silmatorkavad püksid tagajalgadel.

VÄRVUS :

Lõvikollane, punane, punakaspruun, samuti ka liivakarva toonid (ebakollane, kreem) ja kõik nende vahelised kombinatsioonid, alati koos musta maskiga; mustad karvatipud on lubatud, kuid must ei tohi kujuneda koera põhiliseks värviks. Põhivärvi helenemine saba alapoolel, kaeluses, esijalgade narmastuses ja tagajalgade pükstes ei tohi nii silmatorkav olla, et see häiriks põhivärvuse harmooniat. Lubatud on väike valge laik või kitsas triip rinnal ja valged karvad varvastel.

SUURUS :

Turjakõrgus :

Isased 72 - 80 cm, soovitatav keskmine 76 cm,

Emased 65 – 75 cm, soovitatav keskmine 70 cm.

VEAD :

Kõiki kõrvalekaldeid eeltoodust tuleb lugeda vigadeks, mille aste hindamisel sõltub otseselt kõrvalekalde ulatusest.

DISKVALIFITSEERIVAD VEAD :

- Pelglikud või agressiivsed koerad.
- Tugevad anotoomilised vead (nt selgelt väljendunud kooskandsus, küürselgsus, nõgusselgsus, teravalt väljapööratud esikäpad, täiesti puudulikud nurgad õla-, küünar-, põlve- või kannaliigestes).
- Pruun ninapeegel.
- Väga tugev pigmendikadu morkadel.
- Puuduvad hambad (välja arvatud M3), üle- ja alahambumus, muud hambumuse vead.
- Silmad ilma pruuni iiriseta.
- Entroopium, ekstroopium.
- Tugevasti rõngas saba või liiga kõrgele keerduv saba.
- Pruunid käpapadjandid.

- Krussis või tugevalt lokkis karv.
- Värvuse vead (pruun pruuni nina ja padjanditega, piirdega must, must, hõbedane, ulukivärvus).
- Maski täielik puudumine.
- Liiga palju valget (varvastest kuni kämbla või põiani ulatuv, rinnal valget rohkem kui kämbla laiuselt, valget muudes kohtades).

N.B. : Isastel peab olema kaks nähtavalt arenenud ja täielikult munandikotti laskunud munandit.

Maret Kärsti tõlge

saksakeelsest originaalst aprill, 2004.

heaks kiidetud EKL juhatuses 17.06.2004 protokoll nr 6

